

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 6Sžf/49/2012                   |
| Identifikačné číslo spisu: | 5011200477                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 24.10.2012                     |
| Meno a priezvisko:         | JUDr. Zdenka Reisenauerová     |
| Funkcia:                   | sudca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2012:5011200477.1 |

## UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: EM BOX, s.r.o., so sídlom Vojtaššákova 551/17, Tvrdošín, IČO: 36 695 076, v zastúpení JUDr. Martinom Olosom, advokátom, M. R. Štefánika 71, Žilina, proti žalovanému: Daňový úrad Žilina, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 658/230/24681/11/Kuh zo dňa 2. mája 2011, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline, č. k. 20S/45/2011-28 zo dňa 14. februára 2012, takto

### rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Žiline, č. k. 20S/45/2011-28 zo dňa 14. februára 2012 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a d'alsie konanie.

### Odôvodnenie

Krajský súd v Žiline, uznesením č. k. 20S/45/2011-28 zo dňa 14.2.2012 zastavil podľa ust. § 250d ods. 3 O.s.p. konanie, ktorým sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia (oznámenia) žalovaného, ktorým bolo podľa ust. § 47 ods. 6 zák. č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 511/1992 Zb.“) odvolanie proti dodatočnému platobnému výmeru Daňového úradu Námestovo č. 658/230/9960/11/Kuh zo dňa 21.2.2011 zamietnuté z dôvodu uvedeného v ust. § 47 ods. 5 písm. c) zák. č. 511/1992 Zb. O trovách konania rozhodol krajský súd poukazom na ust. § 146 ods. 2 prvá veta O.s.p. v spojení s ust. § 246c O.s.p. tak, že žalovanému náhradu trov konania nepriznal. Z odôvodnenia uvedeného rozhodnutia vyplýva, že krajský súd zastavil konanie vo veci samej v zmysle ust. § 250d ods. 3 O.s.p. z dôvodu absencie preukázania zastúpenia žalobcu advokátom (ust. § 250a O.s.p.), keď žalobca ani jeho právny zástupca označený v žalobe nepredložil súdu plnú moc na zastupovanie ani na základe výzvy, v dôsledku čoho, krajský súd nemal preukázané splnenie procesných podmienok podľa ust. § 250a O.s.p. zo strany žalobcu, a preto konanie podľa ust. § 250d ods. 3 O.s.p. zastavil. Krajský súd v odôvodnení svojho rozhodnutia súčasne uviedol, že žalobca bol o následkoch nesplnenia výzvy t.j. možnosti zastavenia konania poučený.

Proti uzneseniu krajského súdu podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca v zastúpení právnym zástupcom, namietajúc nesprávne právne posúdenie (ust. § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.) krajským súdom, keď konanie zastavil. Žalobca poukázal na to, že procesné plnomocenstvo bolo zaslané

obyčajnou poštou, a pokiaľ nie je založené v súdnom spise, opätovne ju doručuje priamo do podateľne súdu a tým pádom považuje procesné podmienky konania za splnené. Vzhľadom na uvedené žiadal, aby odvolací súd rozhodnutie krajského súdu zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie.

Žalovaný sa k obsahu odvolania žalobcu nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (ust. § 10 ods. 2 O.s.p. s použitím § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) preskúmal napadnuté uznesenie z dôvodov a v rozsahu uvedenom v odvolaní žalobcu (§ 212 ods. 1 O.s.p. s použitím § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) postupom bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p. v spojení s ust. § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a dospel k záveru že rozhodnutie je potrebné zrušiť.

Predmetom odvolacieho konania v preskúmvanej veci je posúdenie správnosti záveru krajského súdu, keď v predmetnej veci uznesením zastavil konanie podľa ust. § 250d ods. 3 O.s.p. pre nedostatok podmienky konania - nepreukázania právneho zastúpenia advokátom.

Podľa ust. § 244 ods. 1 O.s.p., v správnom súdnictve preskúmvajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa ust. § 246c ods. 1 O.s.p. pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona. Opravný prostriedok je prípustný, len ak je to ustanovené v tejto časti. Proti rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky opravný prostriedok nie je prípustný.

Podľa ust. § 247 ods. 1 O.s.p., podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

Podľa ust. § 250a O.s.p., žalobca musí byť zastúpený advokátom, pokiaľ nemá právnické vzdelanie buď sám, alebo jeho zamestnanec (člen), ktorý zaňho na súde koná; to neplatí vo veciach, v ktorých je daná vecná príslušnosť okresného súdu, alebo ak ide o preskúvanie rozhodnutia a postupu vo veciach zdravotného poistenia, sociálneho zabezpečenia vrátane nemocenského poistenia, dôchodkového zabezpečenia, štátnych sociálnych dávok, sociálnej pomoci a poistenia v nezamestnanosti, aktívnej politiky trhu práce a garančného fondu, poskytovania zdravotnej starostlivosti, vo veciach priestupkov a vo veciach azylu a doplnkovej ochrany.

Podľa ust. § 250d ods. 3 O.s.p., súd uznesením konanie zastaví, ak sa žaloba podala oneskorene, ak ju podala neoprávnená osoba, ak smeruje proti rozhodnutiu, ktoré nemôže byť predmetom preskúmvania súdom, ak žalobca neodstránil vady žaloby, ktorých odstránenie súd nariadil a ktoré bránia vecnému vybaveniu žaloby, alebo ak žalobca nie je zastúpený podľa § 250a alebo ak žaloba bola vzatá späť (§ 250h ods. 2). Odvolanie proti uzneseniu je prípustné.

Podľa ust. § 103 O.s.p., kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Podľa ust. § 104 ods. 2 O.s.p., ak ide o nedostatok podmienky konania, ktorý možno odstrániť, súd urobí pre to vhodné opatrenia. Pritom spravidla môže pokračovať v konaní, ale nesmie vydať rozhodnutie, ktorým sa konanie končí. Ak sa nepodari nedostatok podmienky konania odstrániť, konanie zastaví.

Podľa ust. § 5 ods. 1, 2 O.s.p., sudy poskytujú pri plnení svojich úloh účastníkom v občianskom súdnom konaní poučenia o ich procesných právach a povinnostiach.

Sudy povinnosť podľa odseku 1 nemajú, ak je účastník v občianskom súdnom konaní zastúpený advokátom.

Z obsahu spisu je zrejmé, že žalobca sa žalobou doručenou krajskému súdu domáhal preskúmania rozhodnutia (oznámenia) žalovaného zo dňa 2.5.2011, č. 658/230/24681/11/Kuh v konaní podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku. Žalobca podal v zastúpení právnym zástupcom žalobu bez predloženia plnej moci, ktorá by ho oprávňovala na zastupovanie v predmetnej veci. Krajský súd listom (č.l. 25) vyzval právneho zástupcu žalobcu a následne i samotného žalobcu, aby obratom súdu predložili plnú moc na zastupovanie žalobcu udelenú advokátovi v predmetnej veci. Žalobca ani jeho právny zástupca plnú moc na zastupovanie do dňa rozhodnutia súdu nepredložili, ktorú skutočnosť vyhodnotil krajský súd ako nedostatok podmienky konania a z toho dôvodu konanie podľa ust. § 250d ods. 3 O.s.p. zastavil. Predmetné rozhodnutie je predmetom odvolacieho konania.

Po preskúmaní spisového materiálu ako i odvolaním napadnutého rozhodnutia krajského súdu dospel odvolací súd k záveru, že rozhodnutie krajského súdu je potrebné zrušiť.

Odvolací súd dáva do pozornosti, že medzi podmienky konania podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku, na ktoré súd prihliada pred začatím konania z úradnej povinnosti, je aj podmienka povinného právneho zastúpenia advokátom, pokiaľ nemá žalobca právnické vzdelanie sám alebo jeho zamestnanec, ktorý za neho na súde koná. V ust. § 250a O.s.p. sú upravené výnimky z obligatorného zastúpenia, avšak predmetom konania je preskúmanie rozhodnutia správneho orgánu, ktorý do takto vymedzeného okruhu prípadov nepatrí.

Z rozhodovacej činnosti Najvyššieho súdu Slovenskej republiky je zrejmé, že najvyšší súd sa obdobnou vecou v konaní vedenom na tunajšom súde č. k. 6 Sžo 170/2008 už zaoberal, preto senát odvolacieho súdu v danej veci v súlade s ust. § 250ja ods. 7 O.s.p. poukazuje na časť odôvodnenia rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 6 Sžo 170/2008, ktorú v odôvodnení uvádza nasledovne;

„V ust. § 5 ods. 2 OSP zákon negatívne vymedzuje, že poučovacia povinnosť súdu neplatí, ak je účastník v občianskom súdnom konaní zastúpený advokátom. Treba zdôrazniť, že táto povinnosť sa týka len povinnosti, ktorá súdu zakladá povinnosť poučiť podľa ods. 1 uvedeného ustanovenia. Netýka sa teda povinnosti súdu poučiť účastníka (aj keď je zastúpený advokátom) v prípadoch, ak poučovaciu povinnosť ukladá Občiansky súdny poriadok v jeho jednotlivých ustanoveniach. Právne zastúpenie stanovené v ustanovení § 250a OSP je procesnou podmienkou pre uplatnenie ochrany práv a oprávnených záujmov účastníka v správnom súdnictve, na ktorú sa pre jej charakter vzťahuje poučovacia povinnosť súdu stanovená v ustanovení § 5 OSP. Z dôvodu právneho nezastúpenia účastníka môže súd konanie zastaviť len vtedy, ak splnil poučovaciu povinnosť a účastník sa ňou neriadil.

Z vyššie citovaných ustanovení je zrejmé, že v konaní podľa druhej hlavy piatej časti OSP je povinné právne zastúpenie žalobcu pokiaľ sám, prípadne jeho zamestnanec (člen), ktorý zaňho na súde koná, nemá právnické vzdelanie, okrem zákonom stanovených výnimiek (§ 250a OSP).“

„Prvostupňový súd mal povinnosť vyzvať žalobcu uznesením, nie výzvou na doplnenie plnomocenstva do súdneho spisu s poučením o následku nesplnenia si povinnosti. Prvostupňový súd konanie zastavil, čím sa dopustil procesného pochybenia (nesplnenia si zákonnej poučovacej povinnosti § 5 OSP), a to tým, že žalobcovi odňal možnosť konať pred súdom. Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie postup súdu, ktorým znemožnil účastníkovi konania realizáciu tých procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok dáva. Krajský súd na zastavenie konania použil zákonný dôvod, na aplikáciu ktorého však neboli splnené zákonné predpoklady. V takomto prípade sa zastavenie považuje za odmietnutie spravodlivosti a porušenie ústavného princípu základného práva na súdnu ochranu. Vývodené závery krajského súdu boli zjavne arbitrárne a mali za následok odňatie možnosti účastníkovi konať pred súdom.“

V predmetnej veci súd prvého stupňa síce právneho zástupcu ako i žalobcu vyzval (listom) na predloženie plnej moci, ktorá do dnešného dňa nebola do súdneho spisu, napriek obsahu odvolania žalobcu založená, avšak prvostupňový súd nesprávne zastavil konanie, keď nevyzval účastníka konania

na predloženie plnej moci postupom na odstránenie procesných väd žaloby v zmysle § 246c ods. 1 O.s.p. v spojení s § 43 ods.1 O.s.p. s poučením pod následkom zastavenia konania podľa ust. § 250 ods. 3 O.s.p. splniac si tým svoju poučovaciu povinnosť v zmysle ust. § 5 O.s.p.

Vzhľadom na vyššie uvedené rozhodol odvolací súd tak, že rozhodnutie krajského súdu podľa ust. § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Povinnosťou krajského súdu v ďalšom konaní bude postupovať v intenciách názoru odvolacieho súdu uvedeného vyššie (§ 226 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1) a po odstránení predmetnej procesnej vady rozhodnúť vo veci samej, pričom súčasne rozhodne o náhrade trov konania vrátane o náhrade trov odvolacieho konania podľa ust. § 224 ods. 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1.5.2011).

#### **Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.